

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 lit — kr.
Félévre 5 " " "
Méggyedre 2 " 50 "
Egy órára 1 " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: KOHANYI GYULA.
Kiadók: HOPFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:
Hat hasábos petty szereti 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzetűl
hirdetéseik alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatást 30 kr.

XIII. Alfonso.

(T—s.) A sok-sok ember között aki ott él a spanyol főváros büszke királyi palotában, van egy sápadt arcú kis fiú, aki abban különbözik a többi hasonló korú gyermekektől, hogy a neve előtt egy szám van.

XIII. A népbabona szerencsétlenségét fűz ehhez a számhoz ami oda van kapcsolva a nevéhez a spanyolok kicsiny uralkodójának. És a babona támaszt nyert a valóságtól. Lám a gyermekkirály sorsa is milyen szomorú. Mennyivel jobb dolga van annak a piczikének, akit játékközben trombitásnak tettek meg a társai és vigan süvölt át egy vastag, üres bodzán.

Csupa szomorú, csupa kétségbeesítő hírek érkeznek Madridba a harctérről.

Emberek, csapatok, városok, hajók kerülnek az ellenség kezébe. Veszített ütközetek, vereség mindenütt.

Jönnek a táviratok sűrűen sorba a királyi palotába. Mindegyik gyászos szomorú dolgokat beszél.

Szomorúság támad nyomukban és a kis király, akit születése olyan magasba helyezett, ahova nem hat el semmi csupa kétségbeesett arcot lát maga körül.

Egy szomorú asszonyt, az édes anyját és sok kétségbeesett embert. Schol egy mosoly, mint régen. Csak a szolgálk

arcza maradt amilyen volt. Hideg és közömbös, amint illik is egy olyan király udvarában, ahonnan a etiquette világga ment.

Ők sem maradnak sokáig közömbösök. Rémületté fagy arcuk hidegsége, mikor majd megzörgeti a csöcselék furkos botja a czipra mivü kaput.

Ez sincs messze, mert a fenséges nép haragszik. Haragszik a hadseregre, a tábornokokra és főképen azokra kiknek otthonuk a királyi palota.

Mert a fenséges nép akarta a háborút, csak hogy meg is akarta nyerni és mert ez nem sikerült, hát haragszik. Haragja rettenetes, mert vért kíván.

Nem elég az, ami elfolyik a harctéren. Tábornokok, közkatonák, tisztek vére vegyest, vért kíván.

Szegény kis király, nagyon szomorú napjai vannak, a háború szomorú híreinek kívül rémitgeti a nép igazságtalan dühe is.

Mert a tömeg mindig igazságtalan mikor itél. Annak a viharzó, indulat tengernek, mely Spanyolországban hullámzik, hiába mondaná bárki is, hogy ő követelte a háborút.

Nem hallaná meg senki.

A békéről hallan egyik fél sem akar. Amerikát ittassá teszi győzelme, Spanyolországot kétségbeesíti a vereségek végtelen sorozata. Hanem azért nem enged. A büszkesége, mely egyedüli örök-

sége a fényes multból, a büszkesége az megmaradt,

Nem enged.

Követeli a háború folytatását, a hadsereg szétszórt foszlányaival, szánalomra méltó hajóhadával.

Pedig a vég iránt már nem is lehet kétség.

KÜLFÖLD.

A 14. §. Bécsből jelentik: A legközelebbi napokban császári rendeletet boesátnak ki, mely az augusztus 1-én lejérő ezukoradó-provizóriumot és szez kontingentálását a 14. §. alapján bizonytalan időre meghosszabbítja.

A bécsi konferenciák. Az egyesült német partok delegáltjai tegnapi tovább tanácskoztak. A konferencia most már nemcsak a formális kérdés körül forog, hogy a német ellenzéki pártvezérek eleget tehenek-e a Thun gróf meghívásának, a kötelezettség nélküli való megjelenést illetőleg a esch-német tanácskozásokon, hanem felvetették azt a kérdést is, hogy Thun gróf nyilatkozatai, melyeket Sehlegel báró által tett a mostani konferenciának, elegendők-e a esch német differenciának illetőleg a nyelvkérdés körül fenforgó nehézségek eloszlatására.

A tegnapi konferencián, a mely d. u. 5 órakor kezdődött, nemcsak azok vettek részt, a kik tegnapelőtt és vasárnap tanácskoztak. hanem Funke, Prade és dr. Schlesinger is meghívást kapott, Funke azonban valószínűleg nem jelenti meg, mert állítólag úgy nyilatkozott, hogy a konferenciának eddigi menetével épenséggel nincs megelégedve.

Thun gr. a mult héten; a lengyel klub parlamenti végrehajtó-bizottságával folytatott

HEGYEK KÖZT.

I.

Járok bolyongva szerze-széllyel
A béczfokan, a völgy öléu,
Léptem zaja vad özet riaszt
A hús vadonnak rejtekén.

Gondolatom mind lánczra verve,
De szívemben ég á h i t a t, —
A természet nagy templomában
Némán imádom az U r a t!

II.

Bár merre néz szemem, majd mindenütt hegyet,
Magas hegyet látok,
Csupán itt-ott mutat e szép panoráma
Egy kis rónaságot.

Nézem elmerengve, mert az embert látom
E képen példázva:
Erényeit a völgy mutatja, míg a hegy:
Tenger-gyarlósa. —

(Nagy-Bánya.)

Tassi Miklós.

A babonáról.

Írta Kőszeghy István.

II.

A babona legrémesebb alakja a v a k b u z g ó s á g — f a n a t i s m u s — a középkorban dühöngött a legborzasztóbb módon. Nagyon természetes, hogy soha sem volt annyi csaló, mint akkor, a kik a könny-nhivók vakbuzgóságát igen jól ki tudták zsákmányolni; hogy többet ne emlitsék, akkor jött divatba: a bünboesató levelek, az amulettok, ereklyék s esoda-szerek árulása stb.

A fanatizmus igen sokáig a legnagyobb ellensége volt a felvilágosodásnak, mely legjobban küzdött a boszorkányok ellen. A karuzsló vén asszonyok estek leginkább a boszorkányság gyanujába, kik helmi egyszerű házi szerrel vagy kotyvalékkal gyógyítottak, ha sikerült, rögtön azt mondták rá, hogy arra csak boszorkány képes. Ha egy gazdag ember veszélyesen megbetegedett, ha a vetést elverte a jég, ha a marhák közt ragály ütött ki, vagy megsántultak, a tehezek nem adtak tejet stb, akkor mindezeknek a boszorkányok az okai és elkezdődött a boszorkányok üldözése.

Hogy mily rettenetes volt ez az ezer ezer ártatlan nőnek hamis tanuskodás miatt történt máglyán való elégetése, azt felesleges itt borzalmaiban lefestenem; elég, ha megemlítem, miszerint daczára annak, hogy már

Könyves Kálmán 1112-ben kimondta, hogy nincsenek boszorkányok s ezek elégetését szigoruan tiltotta, mégis az utolsó boszorkányt 1728-ban égették Szegeden. Ily nehéz a babonát kiirtani!

A köznép még most is — a felvilágosított XIX. század végén — igen hiszékeny és aldozatul esik az ügyes gazember cseleinek Furfangos naplopók olesó pénzen árulják a boldogságot s ki ne szeretne ily könnyű szerrel hozzájutni?

Sőt önk is kedves hölgyeim kisebb-nagyobb mértékben babonások, sőt nemcsak babonások, hanem babonáznak és igaznak is és az a különös, feltűnő e tekintetben, hogy öök bájos hölgyeim ezt a titkos mesterségüket nem is a gyöngébb női nemén, hanem az erősebb férfinen gyakorolják, még pedig a mint veszegetem észre: eredménynyel. Persze, öök ezen allításomat csak kinevetik, de hiába, mert én látom szemekből — eme hatalmas szerszámokról, hogy tudnak igazni és varázsolni.

Apró babonáskáikat pedig nem beszéltem e, hiszen nagyobb részök ismeri, a kik pedig nem ismerik, azokkal meg éppen nem ismertetem meg, mert hiszen akkor a babonát terjeszteném, nekem pedig éppen ellenkezője a ezélem.

Most már egy kicsit a művelt férfiak babonáiról is fellebbentem a fátyolt! Igenis tisztelt uram, öök is kevés kivétellel babonások, vannak apró-cseprő babonák. A leghíresebb

beszélgetésben kifejtette a kormánynak alapelveit a nyelvkérdés rendezése ügyében és hangsúlyozta, hogy a javaslat-tervezetben messzemenő engedmények foglaltak a németek javára, a kiknek ezzel valóságos aranyhidat építenek, hogy a cseh-német meggyezések megnyerhetők legyenek.

A helyzet — mondotta a miniszterelnök — Magyarországra való tekintettel szerfölött komoly. Az önálló vámtarifa tervezete nem pusztán fenyegetés, hanem a magyar kormány komoly megfontolásának gyümölcse. E veszedelemre való figyelemmel az összes erőket egyesíteni és a közös munkának megnyerni óhajja.

Ha a meggyezés a németekkel sikerül, a miniszterelnök már augusztus 1-ére összehívja a reichsrathot, hogy a nyelvtörvényt tárgyalja és a Magyarországgal való kiegyezés parlamenti tárgyalását megindítani lehessen. De az esetben is, ha a cseh-német béke nem létesül, a reichsrath augusztusra egybegyűl, hogy annak a komoly munkára való keptelensége kimutatható legyen.

A lengyel-klub képviselői ezt a kijelentést tudomásul vették és csak bizonyos fenntartással éltek a nyelvkérdésnek birodalmi törvényhozásban való szabályozása tárgyában. A reichsrathnak már augusztusi ülésén be-terjesztik a nyelvtörvényt, mert remélik, hogy a németek ennek tárgyalásánál nem fognak obstruálni.

A konferencián szóba került a 32 gacországi kerületben elrendelt kivételes állapot is és a lengyel-klub képviselői azt az óhajást fejezték ki, hogy ennek ideje a szükségesnél ne terjesztessék ki.

A Narodny Listy tegnap azt írja, hogy amennyiben az osztrák kormánynak és a németeknek kiegyezési akciója meggyűlölni, a politikai helyzet súlypontja Budapestre tettenek át, kérdés, hogy a magyar kormány hajlandó lesz-e, hogy az osztrák kormánnyal a 14. § alapján kösse meg az egyességet. Ha erre nem lesz hajlandó, őszel új parlamenti organizmust kell teremteni, amelyre a kiegyezés munkája várna.

emberek, művészek, tudósok sem mentesek holmi apró babonától, előítéletektől. Pl. a jóvendőmondók a felsőbb urikörökben is igen hívő és hálás publikumra találnak. Hogy egy pár példát említsék: A rideg, szókimondó gróf Andrássy Manóknak egy cigányasszony azt jóvendőlé, hogy minden sikerülni fog és ő e hitében mindenbe batran belevagott és nagyobbára sikerült is neki minden.

Báró Eötvös Józsefnek meg azt jóvendőlte egy kártyavető, hogy akasztófára fog meghalni és ő ettől tartva mindig a mérsékelt elemekhez húzódott.

Gróf Károlyi Györgynek meg azt jóvendőlték, hogy ehen fog meghalni és majdnem igaz lón, mivel élte végén betegségében mesterségesen kellett etetni.

Korunkban a babona mellett még a telepathia és spiritizmus is hódít. Azt hangoztatják az urikörök: »ha Flammarion e nagy tudós hisz benne, miért ne hinnénk mi szegény laikusok!»

A babonának legfőbb terjesztői a jóvendőmondók, kártyavető, javasasszonyok. Faluhelyen úgy áll a dolog, hogy a kártyavetőné ismeri viszonyaidat, melyekből egy kis ügyességgel összeállítja a multat és jóvendőt. — A nagy városoknak is vannak titkos jóvendőmondók, ezek igen nagy csalók, arckodról és szemedből olvassak ki a mondókáikat. És téged tudod-e — ki jóslatot vársz — melyik kártya jelez? Nem zgyelted meg? A tőkütkö.

Engem is megpróbált egyszer egy kártyavető cigányasszony. Beállít hozzám és így szólt: »Tessék kártyát vettetni! Olyan szerencsét mondok, a milyet még senki sem mondott. »Tyhü, hogy áll a kártya, — szól, piszkos zsebkendőjéből a kártyát kicsavar-

A háború.

Legújabb táviratok a következők:

Madrid, jul 12.

A mint a Fabra-ügynökség jelenti, a miniszterek a minisztertanács mai ülése után kijelentették, hogy kölcsönösen megígérték egymásnak azt, hogy a tanácskozás tárgyalási kérdésekről semmit sem közölnek.

Azt beszélük, hogy az Egyesült-Államok a következő békefeltételeket állították fel:

Kuba, Porto-Rico és a Kanári-szigetek egy kikötőjének átengedését, 1.200.000.000 frank hadikárpótlást és a Filippini szigeteknek a hadikárpótlás megfizetéséig zalogként való átengedését. Tekintettel ezen követelések óriási voltára, itt lehetetlennek tartják ezeknek a feltételeknek az elfogadását.

Madrid, jul 12.

A fabra ügynökség jelenti:

Megerősítést nyer, hogy a kabinetben nézeteltérések forognak fenn, a béketárgyalások megindítását illetőleg.

Az Epoca azt mondja, hogy Gamazzo miniszter kész lemondani. A miniszterek többsége a béke mellett van, de a hadsereg elégedetlenségétől tartanak.

A konzervatív lapok úgy nyilatkoznak, hogy a béke elfogadható, ha csak Kuba elvesztését vonja maga után, de folytatni kell a háborút, ha az amerikaiak Puerto Rico és a Filippini szigetek átengedését valamint tulságos nagy hadi kárpótlást követelnek.

A karlisták mindig készek kalandokba rohanni ha a kormány bármely esekély területre átengedésebe beleegyeznek. Don Carlos e tekintetben világosan nyilatkozott.

London, jul 12.

A Timesnek Madridból azt jelenti, hogy a szombaton tartott minisztertanácsban, amely a Kuba érdekében még tehető intézkedésekről szólt, kiegyenlíthetetlen ellentétek merültek fel.

Sagasta miniszterelnök tegnap a palotába ment és a regenskirálynénak átnyújtotta a kabinet lemondását, — ajánlotta egyúttal a regenskirálynénak, hogy az új kabinetben több helyet adjon a katonai elemnek.

A regenskirályné a demissziót kétség-

kívül elfogadja, valószínű azonban, hogy a kabinet részben rekonstruálni fog.

London, jul 12.

A Times jelenti Madridból e hó 11 iki kelettel, hogy a spanyol kabinet lemondott.

Madrid, jul 12.

Blanco tábornagtól e hó 10-ről Havannából érkezett hivatalos táviratok jelentik:

Mint hogy az ellenség követelését, hogy Santiago de Cubát őrítsük ki és a várost feltétlenül adjuk át, visszautasítottuk, d. u. 4 órakor ismét megkezdődött az ellenségeskedés.

Megparancsoltam, hogy a várost a végsőig védelmezni kell. Az ellenség újra megkezdte az agyuzást és 4 óra 45 perczkor élénk puska- és ágyutűzzel megtámadta Santiagot San-Juan és Morro felől. A spanyol csapatok megtartották állásukat. Az ellenség elhagyta a san-juani dombok mellett a mész védőárkokat. Egyidejűleg az amerikai hajóraj bombázta a várost, 7 órakor megszüntették a tüzelést. — Csapatunk magatartása csodálatra méltó volt, veszteségeink jelentéktelenek. Egy hajó, amelyet 80.000 adag élelemmel küldtem el, megkísérelte hogy Santiago de Cuba előtt áttörje az ostromzárt, visszatért azonban Juearóba. Mintán az ellenségtől üldözve, földadta a kikötést és a Canta folyóra menekült. Santiagonak élelmiszerral való ellátására ekkép az utolsó kísérlet is meghiúsult.

London, jul 12.

A Santiago de Cuba mellett levő táborból jelentik tegnapi kelettel:

A »Newark«, »New-York«, »Brooklyn« és »Indiana« amerikai hajók ma reggel feltüzelték az ellenséget Santiagon. A bombázás 1 óra hosszat tartott. Valamennyi lövedék a vízbe esett, az utolsó lövedék azonban a város közepén levő postakapornál telt kamarára esett, minek következtében nagy robbanás történt.

Madrid, jul 12.

A mint beszélük, a tengerészeti miniszter úgy nyilatkozott, hogy az az állítás, mintha Cervera lepecsételt parancsot kapott volna, a mely meghagyta neki, hogy a santiago de cubai kikötőt hagyja el, alaptalan.

A kormány csak azt az óhajását fejezte

gatva — pénz áll a hához! No tessék ide nézni, meg egy kis fiaeskájok fog születni.

— Tegye el azt a kártyát és menjen a dolgára! szölk szigorúan, de ő nem tagit, hanem fordít a beszéden.

— Tudja mit a tekintetes ur — szól titokteljes arccal hizelegve — akar gazdag lenni, durgazdag, olyan, hogy még az unokái is adatai fogják haló porában? Adjon öt forintot és olyan biztos lutriszámokat mondok, mint a milyet Bató Istvánnak mondtam!

— Ejnye anyó — szölk erre — igen drága lenne az a lutria, nem tud olesőbb számomat mondani.

— Tudja mit az ur — viszonzá — hát mint belső embernek mondok egy forintért, de azután el ne tessék ama árulni, hogy ilyen olesóért mondtam.

— Köszönöm anyó, de ha nekem most egy forintom lenne, akkor én igen nagy ur volnék és nem tenném a lutriába. Hát mondja csak anyó, ha ilyen biztos nyerő számokat tud mondani, hát miért nem teszi meg egyszer saját részére a lutriát, akkor aztán nem kellene többé hazálni, boldogan élhetne mint egy kis király palotájában!

— Jaj kedves uram — felelt savanyuan — mondták már azt nekem többen, de én magamnak nem mondhatok számokat. Avval szomorú sunyi arccal eltávozott, ez az expedieziója nem sikerült. Pedig vannak sokan, a kiket az ilyen Lutris Sárk és Lutris Professzorok felültotnek. Na már ehhez nagy tudatlanság és még nagyobb mérvű hiszékenység kell. Hiszen ha tudnának ilyen számokat mondani, bizonyára ők lennének az első kik igénybe vennék azokat, hogy gazdagságra tegyenek szert.

Itt kell megemlítenem az álmok magyarázatát is. A babonás ember minden almot magára nézve jó vagy rossz kimenetelűnek igyekszik megfejteni. Ha nem tudja, akkor előveszi az álmokönyvet, azután van nagy öröm. Persze, ha tudna, hogy az álom akaratlan agyműködés, mely alkalommal nappali törekvéseink, benyomásaink az agyvelő hurjain tovább rezegnek és többnyire azzal vannak összefüggésben, a mivel ébren foglalkoztunk, akkor nem adna semmit a sok haszontalan álomra. Külömben az álmokönyv maga is eléggé jellemzi e kiesinyhitű embereket s az álmok hiabavalóságát midőn ezt mondja belső boritékán:

»Álom, álom, esős idők elmúlnak,
Gyáva lelkek kik ezeken busulnak!»

De sajnálattal kell tapasztalnom, hogy a felvilágosodás századában, mikor már közel járunk a repülés megvalósításához, mily alant jár még a tömeg műveltebb részének is az esze, és telve van előítéletekkel.

Igaz ugyan ártatlanabbak, mindazonáltal nevetségesek, gyermekesek a következő apró babonások is, Pl.:

Ha hétfőn reggel bosszankodtunk, az egész hét méreggel lesz tele. Igen ha lesz rá okunk!

Ha bal lábbal kelünk fel, rossz napunk lesz, Persze, kivéve ha jó lesz!

Ha fordítva vesszük fel ruháinkat, szerencsénk lesz. Ugyan mi lenne ebben szerencse, inkább bosszúság!

Ha visszatérünk elindulásakor, nem lesz szerencsénk a kezdeti ügyben. Persze hogy nem, kivált ha elkésünk.

ki, hogy Cervera ne engedje hajóit az öböl belsejében megsemmisíttetni. Cervera tehát a tudvalevő napon saját szabad akaratából hagyta el a kikötőt.

A francia nagykövetség beszélgetése volt a külügyi államtitkárral, amelyet jelesülők tartának.

Havannai távirat szerint a Santiago elleni legutolsó támadásnál csak egy spanyol lovassági tiszt sebesült meg, míg az amerikai kényyszerítve voltak haóállásukat jól adni.

Washington, jul. 12.

A hadügyminiszteriumhoz érkezett távirat szerint a Jale segédezkiráló Miles tábornok főparancsnokkal, a vezérkarral, valamint a segédesapatokkal Santiago de Cuba-ba érkezett. — Miles tábornok már tanácskozott Sampsen tergnagygyal és Schafter tábornokkal.

New-York jul. 12.

A World washingtoni távirata szerint Santiago de Cubánál csak a tűzsergély vett részt a harcban. A tüzelést, amennyire lehetett az erődökre irányították, hogy lehetővé tegyék a flotta behatolását.

Madrid, jul. 12.

A Filippi-szigetéről Ho-Hoból érkezett távirat szerint 2000 felkelő 7 vezérrel megjelent az ottani katonai kormányzó előtt a kinyelmet kért.

London, jul. 13i

A Daily Telegraph arról értesül Vashingtomból, hogy az ottani francia nagykövét hosszabb látogatást tett a követségi titkárnál és a külügyminiszternél. Ezt odamagyarázzák, hogy Franciaország a béke érdekében készül közbejárni.

New-York, jul. 12.

A »New-York Herald« megezfolyja azt a Madridból származó hírt, a mely szerint az Egyesült Államok Kubának, Puerto-Riconak és a Kanári szigetek egy kikötőjének átengedését, valamint 1200 millió frank hadikárpótlást és a Filippi szigeteknek zálogként való visszafizetését szabták volna meg békeföltételül. A kabinet egyik tagja kijelentette, hogy a kormány erre vonatkozólag semmi néven nevezendő javaslatot sem tett.

Ha nem ül le valaki nálunk, elviszi az álmunkat. Hátha még az övét is otthagya, lehet, oly dologba jár nálunk.

Ha a butor pattog, akkor rövid időn meghal valaki a házból. Szegény butor! Már neki száradni, meghasadni sem szabad, mert különben meghal valaki! Pedig neki is oly jól esik a melegben — pláne fűtés alkalmával — kiterjedni, kényelembe helyezni magát a hidegben pedig összehúzódnia, ha pedig igen feszül az oldalbordája, bizony megcsik, hogy meg is reped szegénynek a szíve és egyet csattan.

Nem jó tizenháromnak ülni egy asztalhoz, mert egy közülök rövid idő alatt meghal. — Hát én is azt mondom, hogy nem jó, mivel 13 ember sokat elpusztít, felér egy kisebbszereű sáskajárással, de meg különösen nem jó akkor, ha csak nyolcz ember számára futja ki az étel. A babonások ezt onnan merítik, hogy Jézus az utolsó vacsorát 13-ad magával költötte el és másnap már meghala.

Ha balkézéből iszunk, részegek leszünk bizony az, kivált ha sokat iszunk.

Ha tenyerünk viszket pénzt kapunk. Hogyne, kivéve ha nem kapunk.

Ha a fecske fészket leverik, a tehén véres tejet ad. Igen, ha a tehén kutyatejet eszik. Ha egy forgácsot elvisznek az udvarról, nem ad a tehén tejet. Persze, ha neki sincs, meg ha nem gondolják.

A tükör eltörése szerencsétlenséget jelent. Én is azt hiszem, különösen ha szép s drága a tükör.

Pénteki nap nem jó nagy dologba fogni, Persze hogy nem, ha már esütörtökön kezdhetne volna.

A főnyeremény.

Detre Boldizsár urat pechese embernek tartották a barátai. Nem is aaptalanul. Ha Detre ur az angol bankrészvényeiből vásárolt volna, kétségbevonhatlan, hogy ez a máskülönben elég szolid válla at beadta volna a kulcsot és a részvények már csak a papír maschéé gyáros előtt birtak volna értékkel.

Detre urnak nagy érdemei vannak az esernyő és kalapipar fellendítése körül is. Állandóan ellátja a fenti két iparezikkal a törzs kávéházak vendégeit olyanképen, hogy azok az új holmijait a saját özönvíz idejébeli holmijaikkal cserélik ki.

Legnagyobb pechje azonban a jótékony-ság körül van Detre urnak. Minden ilyen szivattyúnak ő a legalkalmasabb tere.

Detre ur szenvedélyes dohányos és mint ilyen, szeret jőban lenni a trafik tündereivel, protekeziós szivarok okáért.

Igy állítja legalább odahaza. A valóság az, hogy bizonyos gyöngéd érzelmek fűzik e tőzsde szyránjéhez, ki állandóan jótékonyezelu sorsjegyeket kínál számára.

A multkor már ki is húztak négy ilyen sorsjegyet.

Ös-Budavárban történt a dolog, a mit Detre ur tanulmány ezéjából keresett fel, különös érdeklődést tanusitva a török idők iránt.

Ott történt meg vele, hogy mialatt a konfetti nevű közlekedési eszközt tanulmányozta (közlekedési eszköznek mondom, mert Detre ur bámulatos gyorsan »közlekedett« a konfetti révén egy szőke hölgyhöz) egy élelmes ur »kihuzta« a tárezáját és vele négy sorsjegyet.

A sorsjegyen kívül még esinos összeget is kihuzott az ismeretlenség homályában rejző ur. Detre Boldizsár csak arany órája, láncza és egy hordár sikeres alkalmazásával tudott a tanulmányai folytatásához szükséges eszközökhöz jutni.

Szegett szárnyakkal érkezett vissza Budapestre.

Mikor ismét protekeziós szivarjait ment a bájos tündér megszólította:

— Detre ur, önnek olyan jó szíve van.

— Igen kisasszony, nekem olyan jó szívem van.

Ha a szivárvány alatt a fiu átmege, leány, a leány pedig fia lesz. Oh szegény tudatlan nép! Senki se baladt el még az alatt, mivel az lehetetlen, mert az csak fénytümeny. A tudatlan ember még azt is hiszi a szivárványról, hogy egyik vége az egyik folyóba, másik vége a másik folyóba nyúlik le és abból a vizet szivattyuzza magába; a szivárvány elnevezése épen ezen babonában leli magyarázatát.

Ha a jégeső szakad, a babonás paraszt fejcsót élivel az égnek állítja, hogy szűnjék meg az esés. Szegény feje igen jó szándékkal eszeleksi, de ez mit sem ér!

Lehet, hogy valamikor e körülmények összeestek véletlenül és megszülettek a babonák. De hát ki tudná ezt mind sorolni? Az igézetet, bagolyhuhogást stb. nem is emlitem. Hiszen ha az állat-, növény- és ásványországokból is összeszedném az apró eszprő babonákat, akkor az jelen írásomnak vége-hossza nem volna.

Képzeldés, agyrém, lelki betegség, gyermekség és tudatlanságból eredő ok nélküli félelem és kishitűség tehát a babonákban és esodákban való hit. Lelketlen nyereségvágyból kiinduló szélhámos gaszág minden csodamutogatás: nincs esoda csak egy; napjainkban is létező esodáknak a megtürése.

Mincs tehát igézet sem! Kijelentem ezenel ünnepelesen, hogy szemünkkel senkit sem verhetünk meg. — Pardon! Megtévtem, kérlek bocsáss meg érte, te szép szőke és bűszke babonás leány! Két szép szemeddel, — melyek a csillagokat is megszégyenítik — megejtettél, rabbá tettél és megígéztél!

— Nem tudna valakit szenvedni látni?

— Soha, érzékenykedett Detre ur —

astán pathetikusan tette hozzá:

— Bárcsak magácska is ilyen volna.

Önagsága nem akarta elérteni a gyöngéd ezélsást, hanem észbontó mosolylyal nyujtott at öt darab sorsjegyet.

Detre urnak elborult az areza.

— Nem kell, még ezt is kitalálják húzni.

— Hát melyiket húzták már ki — tudakozódott az aranyos.

— Mind a négyet.

— Jaj, csakugyan?

— Igen a zsebemből.

— Maga mindig olyan tréfas, kedves

Detre ur!

Kedves! ez hatott. Detre ur megvette

mind az öt sorsjegyet, melyek a mentők bicikli nyereményeit ígérték.

Egy hét telt el közbe, mikor az »angyal« örömkialtással fogadta Detre urat.

— Hurrá, kihuzták a sorsjegyet.

Detre urnak eszébe jutott a multkori kihuzás és ijedten kapott a zsebéhez.

— Kihuzták! Lássá megmondottam.

Csakugyan mindjárt elsőnek Detre ur egy sorsjegyet húztak ki,

Az alkalom kitűnően kedvezett volt arra,

hogy Mari kisasszony, — ez volt a tündér neve.

— felhatalmazást nyerjen egy felöltőnek vételére.

Ö nagysága ennek e feladatnak minden várakozáson felül felelt meg amint azt Detre ur a számla láttakor nehéz szívvél tapasztalta.

A főnyeremény negyednapra megérkezett és Detre ur diadalmasan hozzáfogott a kerékpározáshoz, mert őszinte szeretettel viseltetett k furesa jószág iránt, mely fut ugyan, de nem rug és még csak nem is harap,

Ilyen irányu szomorú emlékei furvédér korából voltak Detre urnak, hol hat hatig szolgált a hazát, míg aztán rá nem jöttek, hogy voltaképp egész másra van hivatva, mint katonáskodásra.

Felült hát a kerékpárra, azaz csak akart

Rá jött, hogy ez nem is olyan könnyű dolog.

tanulmány utra indult, megnézendő, hogy ülnek fel a biciklisták.

Mikor aztán ugy gondolta, hogy már tudja, ujra munkához fogott.

Keserves esalódás lett a vége.

Fél órai próbálgatás után Detre ur vörös volt, mint a főtt rák és bátran mehetett volna hűsülni akár Afrikába, olyan nagy melege volt.

Elhatározta, hogy másnap folytatja tanulmányait.

Egy egész hétig folyton tanulmányozta ezt a mesterséget és nem tudott előbbre jutni.

Egy napon, mikor a mezőn folytatta verejéktől ellepve tanulmányait, egy nyájas idegen szólította meg:

— Nehéz dolog ugy-ebar?

— Nehéz, de már sokat tudok. Nézzé, ha az egyik lábamat felteszem és a másikkal szaladok, a gép megy.

— Nagyszerű.

Detre ur bemutatta ezt a tudományt.

— Sohasem tudnám ennyire megtanulni, véleményezte az idegen.

— Próbálja meg.

Olyan neveléséges figura volt a jámbor, hogy Detre ur, aki már fél lábbal fel tud állani és a másikkal szalad, nem állhatta meg nevetés nélkül.

Kétszer-háromszor próbálkozott az idegen, de mineig lehullott. Detre urat annyira mulattatta ez, hogy ledőlt egy árnyékos helyre és nézte az ügyetlenkedőt.

Az idegen csak kinlódott egy darabig, aztán hirtelen felkapott a gépre és tüneményes gyorsasággal rohant tovább.

— Hej, esaló megállj! futott utána Detre ur, aki előtt egyszer világos lett, hogy fufangosan felültették es a gépét többé nem látja.

Aztán belátta, hogy ugy sem tudja a gépét utólrni.

Visszaült a fa alá és megelegedetten mosolygott.

— Nem kell többet biciklizni tanulnom.

Tom.

Droppa hullája megkerült.

— Saját tuósítónktól. —

Debreczen, július 13.

Droppa Emil, kinek titokzatos eltűnése ezeltől két hónappal olyan feltűnést keltett, végre megkerült. A Tiszából fogták kiholtan. Ugyanazon helyen találtak rá, ahol ezeltől két hónappal feltaláltak ruháit és 8 darab „Droppa és Taróczy” jelzéssel ellátott levelezőlapot.

A mező-csáthi szolgabírószámtól tegnapelőtt megkeresés érkezett a debreczeni rendőrkapitánysághoz, melyben tudatja, hogy a Tiszában a halászok egy holttestre akadtak. Miután azon hely közelében lették, ahol Droppa ruháit feltalálták, kérte, hogy hozzátartozó tekintse meg agnoszkálás végett.

Tegnap történt a holttest azonosságának a megállapítása, melynek folyamán beigazolást nyert, hogy a kérdéses hulla tényleg Droppa Emil volt debreczeni kereskedő.

Mintegy tíz hete lehet már a vízben a hulla, — dr. Kardos járásorvos által felvett jegyzőkönyv szerint.

Hozzá tartozói, felesége és rokonai is felismerék a hullában Droppa Emilt.

Droppáról az a hír volt városzerte elterjedve, hogy öngyilkossága csak szinlelés volt és azóta már régen Amerikában van.

Az öngyilkos feltalált hullája, mely a Tisza egy tönkjében akadt meg, beigazolta, hogy tényleg öngyilkos lett Droppa Emil.

A hulla arca és teste már oszlanaknak indult a víz alatt.

A Tisza partján az agnoszkálás után Édes Vincze tiszatartományi ev. ref. lelkész mondott fölötté rövid, meghatározó beszédet, mely az óriási tömeget a könnyezésig meghatotta.

A temetésen Tisza-Tarján összes lakosai ott voltak, oly nagy érdeklődést keltett.

A tiszatartományi sírkertbe helyezték örök nyugalomra Droppa Emilt.

A hivatalos agnoszkálással vége van vette annak a mendemondának mely Droppa szökéséről mindinkább elterjedt.

Droppát anyagi csapások kergették a halálba, melyek önhiláján kívül rossz üzletmenet miatt érték.

Táviratok.

Eszterházyt elfogták!

Budapest, jul. 13. (A „Debr.” ered. táv.) Párisból érkezik a szenzációs hír, hogy Walsin-Esterházy őrnagyot és Mme Payset, a híres feketefátyolos hölgyet a Dreyfus-ügyből kifolyólag letartóztatták. Óriási meglepetések várhatók.

A nőemancipáció megszorítása.

Budapest, július 13. (A Debr. ered. táv.) A kereskedelemügyi miniszter már korábban kimondotta, hogy nők nem alkalmazhatók a vasuti szolgálat amsz ágában, a melyeknek ellátása a vasuti tanfolyam elvégzéséhez köthetik. Ez alapon mindazokat a kérvényeket elutasította, a melyekben nők folyamodtak a tanfolyamba leendő felvételük iránt. Ugyanezt a határozatot hozta a miniszter legújabbán, a mikor a kérvény gimnáziumi érettségi bizonyítvánnyal lett felszerelve.

Ez alkalommal kijelentette a miniszter, hogy nők alkalmazását kizártnak tartja a vasuti forgalmi szolgálatban.

Inséges mezei munkások.

Budapest, jul. 13. A Debr. ered. táv. A lelketlen igazgatók megtevesztése, részben pedig a rendkívüli jégverés miatt foglalkozás nélkül maradt mezei munkások a legnagyobb nyomorral lesznek kénytelenek megküzdeni és mest könnyörögve fordulnak a kormányhoz, hogy segítsen inséges helyzetükben. Darányi földmívelési miniszter ma d. u. nem kevesebb, mint négy munkásküldöttséget fogad, melyeknek tagjai kivétel nélkül maguk is mezei munkások, kiket az igazgatók félrevezettek, amiért is nem kötöttek idejekorán szerződéseket, amikor azután elszánták magukat,

hogy munkát vállalnak már ezzel elkéstek. Keserves bűnhődéssel és bűnbánólag járulnak most a miniszter elő segítségért. Mindannyian tős-gyökeres magyarok, kik ma Tope-ból, Makó, Baja és Szent Ivánból a fővárosba jöttek. A tápaiak tudják is már mit kérjenek Darányitól háziipart és különösen kedvezményeket a kosárfonáshoz: a többiek tanácsatlannal járnak a fővárosban egyáltalában nem tudnak mihez fogni. A miniszter majd ad — úgy vélik — tanácsot is segítséget is — A bajai és szent iváni munkások öltösgéit az otthon maradt társok gyűjtés útján fedezték, a visszautazásra egy fillérjük sincs és ha csak a kormány nem segít rajtuk ingyen vasuti jeggyel — gyalogszerrel lesznek kénytelenek hazamenni.

Budapesti áru és értéktözsde.

— Reich Jenő és Társa jelentése. —

Távirati tudósítás.

Jul. 13.

Határidőüzlet.

Zárul 1 órakor.

Buza őszre	8 88
Tengeri júliusra	4.34
» augusztusra	5.18
Rozs őszre	6.94
Zab szeptemberre	5.75

Értéktözsde.

Zárul 1 órakor.

Osztr. hitelrészvény	358.50
Magyar »	392.50
Államvasuti	356.50

HIREK.

A mit a szallagok beszélnek.

Lapunk tegnapi számában már megemlékeztünk arról a felháborító dologról, melyről már városzerte beszélnek.

Arról a két koszorúról van tudniillik szó, melyet a debreczeni dalegyet nem tett sem Rakóczy, sem Guyon sírjára.

Biztos forrásból vett értesülés alapján újabb dolgot mondhatunk erről a két koszorúról.

A dalárda útjában részt vett megbízható egyéntől nyerjük azt a hírt, hogy szándékosan történt a vezetőség részéről, az, hogy sem Rakóczy, sem Guyon sírját virágkoszoru nem ékesítette.

Kétségbevonhatatlanná tette azzal, hogy a szallagok, melyek a koszorukra voltak teendő, már meg voltak véve.

Tehát nem gondatlanság vagy figyelmetlenség, de egyen-sen szándékosság volt az hogy míg Debreczen dalárjai kün jártak Konstantinápolyban, jeltelenül maradt az a két sírhely. Szépen összeesomagolva hozták vissza ezt a két szallagot.

Sokat beszélhet ez a két selyemdarab. Szégyenfoltja lesz mindenkor a dalárda hazafias érzelmeinek, mert ha figyelmetlenség lett volna, hát sohajt egyetaki hallja, de szándékosság ilyen esetben ez felháboríthat minden jóérzelmű magyar embert.

* **Margittay Sándor temetése.** A hirtelen halállal kimúlt Margittay Sándor rendőrkapitányt tegnap d. u. 3 órakor adták át az anyaföldnek. A temetést a »Kegyelet« rendezte nagyszámu közönség jelenlétében. Ott voltak a főispán, a polgármester, továbbá az összes rendőrségi tisztviselők élükön a főkapitánynyal: a rendőrség diszbe öltözött. Veesoy, Körner, Hajdu, Bészler, Oláh K. tanácsnokok, Szabó Kálmán jegyző, Végh Gyula tb. főkapitány, Váczy János és az ügyvédi kar számos tagja, Ferenczy járásbíró és még sokan a birói karból is, A Petőfi-dalkör gyászéneke után K. Tóth Kálmán lelkész mondott könyvekig meghatározó szép gyászimát, mely után ismét a Petőfi-Dalkör gyászéneke zendült fel szomorun, banatosan, mint az ősi falevél pergése. Aztán megindult a gyászmenet a Bucsut veennem, el kell mennem a földről

nekem! kezdeti gyászének hangjainál, a hátnatos özvegy az apró árva gyermekek forró könnyhullása mellett a Kossuth-utcai temető felé, abba a esendes kertbe, hol nem fáj többé a szív s megszűnik a földi élet epedése. Nyugodjék békével! A ravatalra koszorukat küldtek következők: A szerető férjnek és apának Hitvese és gyermekei; Margittay Sándor kapitánynak Debreczen város rendőri kara; Szeretett sógorának Oláh Károly; Szeretett rokonának a Bárdossy család; Legjobb barátjának Király család; Részvéte jelölül Levay család; Szeretete jelölül Dömsödy család; Szeretett rokonnak Fandy József; Részvét jelölül Laszallner család, Felejtethetetlenünknek Teta; A jó barátok barátai; A jó barátoknak Tóth Béla. A jó barátoknak Kánya Sándorné; Taraczkayné, A jó barátoknak Bocskán Elemér és családja.

* **Teljes tanácsülés** volt tegnap, amelyen a jul. 28-dikára kitűzött közgyűlés néhány tárgyát készítették elő. Jul. 16-án ismét lesz teljes tanácsülés.

* **József kir. herceg városunkban.** Lapunk mult heti számában már írtunk József királyi herceg városunkba érkezéséről. József királyi herceg a honvédség főfelügyelője városunkba érkezik e hó 20-án szerdán. Kíséretében lesz F o r i n y á k Gyula altábornagy adlátusa. A Bika szállodában már készítik is a királyi herceg által használni szokott utcai sarok szobákat. A népszerű kir. herceg két napig fog városunkban tartózkodni és szemlét tart a város területén összpontosított II. honvédhuszárezred és a 3-ik honvédsereg fedelt.

* **Katonai felülvizsgálat.** A katonai vegyes felülvizsgáló bizottság ma d. e. gróf D e g e n f e l d József főispán és M e l c z e r Hugó ezredes elnökelete alatt ülést tartott.

* **A tanács a tüdővész ellen.** A városi egészségügyi bizottság javaslata alapján a tanács szigorú végzést hozott a belügyminiszternek a tüdővész ellen való védekezésről kiadott rendeletének végrehajtása tárgyában. Utasította nevezetesen az összes rendőrkapitányokat, hogy a kerületeikben levő pinczelakásokat, műhelyeket vizsgálják meg, vajjon szarazak-e és gondoskodva vannak-e bennük a kellő szellőztetéséről, a ker. tisztiorvosokat eedig hívja fel, hogy a gyarakban dolgozó műhelyekben a munkásokat vizsgálják meg és a pyenge szervezetűeket az olyan munkáktól, amelyeknél gümőkór veszélyének van kitéve, tiltsa el (más munkáról aztán gondoskodik számunkra a tanács?) A tejjelgyártásban alkalmazott munkásoknak valamint az ott tenyésztett tehéneknek megvizsgálását a tanács kimondván, hogy tüdővész embereknél nem szabad tejjelgyártásban foglalkozni s tüdővész tehének teje eladásra szánt tejjel össze nem keverhető.

* **Jóváhagyott határozat.** A belügyminiszter a tanaeshoz ma érkezett leiratában jóváhagyta a közgyűlésnek azt a határozatát, melylyel a mester-utcai kisdudóvíví építését a mai leányiskola felkére rendelte el.

* **Mérszelejtés.** A debreczeni m. kir. mentelepen tegnap volt az évenként szokásos selejtés, melynél a földmívelésügyi miniszterium részéről Losonezy Mihály mint tanácsos jelent meg titkárával Budaházy Kálmánal együtt. Nyolcz darab mént selejtettek ki, amelyeket egyes magán tenyésztők 150—250 ft közötti áron nyomba megvásároltak. Debreczenből Kertész István vett mént 220 ftért. Délben Fadlallah telepparancsnok fényes ebédet adott, melyre hivatalosak voltak: a miniszterium képviselőin kívül Jekelfalussy tábornok, gr. D' Orsay ezredes mezőhegyesi, Rónay kapitány fogarasi méntelepparancsnokok, gr. Szapáry György, gr. Vay Olivér, gr. Degenfeld Pal, Fáy, Szilassy s még több vidéki birtokos. Simonffy Imre polgármester. Király Gyula tanácsnok, Hutfless Kázmér Debreczen városi lötenyész bizottmányának elnöke. Hogy felköszöntök sem hiányoztak a vidám hangulatból, azt mendanunk sem kell. Délután az urfarsaság egy része gr Szapáry György ördög-abrányai birtokára rándult ki s onnan folytatja útját a többi mentelep felé.

* **Az új rendőrkapitány.** — Margittay Sándor utódául — a III. kerületben, dr. Boldizsár Kálmán tb. kapitány, rendőrfogalmazót emlegetik, mint legilletékesebb jelöltet.

* **A jog- és pénzügyi bizottság** ma, szerdán d. u. fél 4 órakor a városháza nagy tanácstermében ülést tart, melyre a bizottsági tagok pontos és okvetlen megjelenését kéri Vöese Imre bizottsági elnök. Tárgyak a múlt ülésről lemaradt folyó ügyek, továbbá a városház keleti szárnyának építése és ezzel felmerülő költségek fedezése. A városnak Szovátón levő kisebb ingatlanainak értékesítése. Felügyelő bizottságnak a régi hátralékoknak töröltetése iránt tett jelentései.

* **A dalegylet népnépele.** A nyári idénynek bizágyára egyik legnagyobb eseménye lesz az a népnépele, melyet a debreczeni dalegylet rendez folyó hó 31-én a Nagyerdőn. A rendezőbizottság a népnépele tervezetét nagyjából elkészítette, de a végleges sorrendet még nem állapította meg. De annyit már is jelezhetünk, hogy a rendezőség leleményessége mindent elkövet, hogy a debreczeni közönségnek kedves emlékeztetőre tegye ezt az ünnepelet. A közreműködésre igyekszik megnyerni a helybeli összes dalárdát a kerékpár-egyesületet, a tűzoltóságot. A nagyerdő egyes pontjain sátrakat állítanak föl cigányokkal. Este pedig a Dobos pavilonban hangverseny lesz. A közreműködésre fölkéri B. Ruzsinszkyt és Hona és F. Kállayt, továbbá Lujza urhélyeket, — továbbá többeket a helybeli művészi erők közül. Hangverseny előtt tűzi játék sok színű fénye borítja ragyogó világosságba a Nagyerdőt. A rendezőség a napokban közölni fogja az ünnepele teljes sorrendjét.

* **Eljegyzések.** Pazar Kálmán tuznadszarvadi ev. ref. lelkész tegnap eljegyezte Elek Margit k. a.-t, Elek Lajos főisk. tanár leányát. — Özv. Lőrincák Lászlóné szép és kedves leányát, Honkát eljegyezte Tóth Lajos fiatal építész Debreczenben.

* **550 tartalék munkás átutazása.** A kis-bérei m. kir. ménesbírtok igazgatósága táviratilag értesítette a debreczeni rendőrkapitányságot, hogy a ma délutáni vonattal 550 oonan elindított, és egyes birtosok által megrendelt tartalék munkás utazik át Debreczenen s ezért kéri a kapitányságot, hogy az esetleges csoportosulások megakadályozása iránt intézkedjék, aminek a főkapitányság készsége meg is felelt.

* **Leltározás a III. ker. kapitányságánál.** Az elhunyt Margittay Sándor rendőrkapitány hivatalában tegnap ment végbe a leltározás. A leltározásnál jelen voltak a főkapitányság részéről Boezkö Samuel főkapitány, Mile Pál gyakornok, a hivatal részéről Tóth Sándor rendőrfogalmazó, a család megbízásából Oláh Karoly tanácsnok, az elhunyt nejeinek közeli rokona s az elhunyt fia. A bizottság az ügyiratokról, pénzről s más tárgyakról jegyzőkönyvet vett fel, az elhunyt tulajdonát átadta a család megbízottainak, míg az ügydarabokat s pénzt Tóth Sándor rendőrfogalmazó vette át az új kapitány kinevezéséig.

* **Vasárnapi munkágyűlések.** A napokban a munkások körében nagy agitációt fejtek ki, hogy a faipari munkásoknak vasárnapra hirdetett nagy népgyűlésére minél nagyobb számmal jelenjenek meg, mert az általános választási jogon kívül a munkások helyzetére és az ipari munkás védelmére vonatkozó kérdéseket is fogják tárgyalni. — Dacára ennek, mindössze csak mintegy 600 munkás jelent meg a gyűlésen, mely néhány zavaró incidenssel eltekintve, rendben folyt le. — A rendőrséget Tóth Lajos rendőrkapitány és Dömjén Benő fogalmazó képviselték, akiknek higgadt és tapintatos fellépése eredményezte, hogy a munkások szónokai szorosán a napi-rendhez ragaszkodva, beszéltek meg helyzetüket. Gyűrűs József nyitotta meg a gyűlést, mire Pölczéder Ágoston a sajtóviszonyokról beszélt és különösen kikelt az ellen, hogy a kormány a szociáldemokrata sajtót üldözi. Steinberger Sándor az ipartörvények revizió-

ját sürgette és panasszkodott a miatt, hogy az iparhatósági felügyelők nem teljesítik kellően tisztüket, mert különben lehetetlen lenne, hogy a műhelyekben annyi fejletlen, — alig tízenkét éves tanoncgyereket találjanak. — **Wolner** Jakab a munkások megszüntetését követeli, — mert ezek miatt szűnye keznie kell a munkásnak. Azután hosszabb vita indult meg az általános, szavazati jogról, de a rendőrkapitány többször volt kénytelen a szónokokat félbeszakítani mert nagyon is eltértek a tárgytól, végül déli 12 órakor békésen szétjellesték.

Zajosabban folyt le az újpesti munkások gyűlése, a szónokok egyre támadták a parlamentet, úgy hogy Gyalokay rendőrtanácsos többször volt kénytelen az illetők től a szót megvonni. Végül elhatározták, hogy az általános választói jog kérvénybe iktatása végett kérvényt intézzenek a képviselőházhoz.

* **Egy fél év ügy forgalma a rendőrségnél.** Az idén aránylag nagy volt a közbiztonság a város területén, sőt még apróbb kihágások is kisebb számmal fordultak elő; azt hinné tehát az ember, hogy a főkapitányság ügyforgalma kevesebbet, — pedig éppen ellenkezőleg áll, — nevezetesen az elmúlt fél év alatt nem kevesebb, mint 7434 ügydarab érkezett a főkapitánysági iktatóba, azaz kb. 1000 dbbal több, mint tavaly. Ez bizonyítja Debreczen rohamos fejlődését.

* **Milleniumi emlék Nagy Bányán.** A főter szomszédságában van egy régi torony mely meg az Arpádok idejében épült. Nagy Lajos és Hunyadi Mátyás alatt kibővített templom utolsó maradványa. Az idő nagyon megviselte e történelmi emléket, 1769, majd 1869-ben villám ütötte, azóta csonkan hirdette az elmúlt idők nagyágát. Most a város képviselő testülete 10 ezer forintot szavazott meg a nagybecsű torony rovonálására, hogy a új ezredévben hirdetője legyen aletűnt millenniumnak, s égre meredő esücsával tanítsa a késő nemzedéket is a honszeretetre s az ősök emlékének megbecsülésére.

* **Debreczeniek Bártfán.** Lapunk mult heti egyik számában említettük már, hogy megkezdődött immár a legnagyobb mértékben a fürdőzés szezonja s többek közt a debreczeniek egyik legkedveltebb fürdőhelyén, Bártfán már egész sereg debreczeni nyaral és pedig a multkor említettekén kívül ott vannak: **Herzfelder Géza** né, **Mágoecz Sándor** p. ü. titkár és neje, **Reichmann Armin** és családja. **Leγγελ Elza**, tanítóné, özv. **Harsányi Andrásné**, **Debreczeni Aladár** és neje, **Röszler Kornélia**, **Szabó Emma**, — **Tóth Samuel** theol. tanár és neje, özv. **Götl Nandorné**, **Szabó Miklós** és gyermekei, **Rochlitz Arthurné**, **Geiger Simoné** és gyermekei. Ott nyaralnak még a közelvidékről: **Weisz Mór** és leánya (Nyiregyháza), **Erman Izrael** (B.-Ujfalú), **Bleuer Bernát** (Nyiregyháza), **Guttman Ignác** és családja (Nyiradony), **Grünfeld Bernátné** (Ujfehértó), **Földes Samuel** és családja (Ujfehértó), **Kovács Karolyné** (B.-Derecske), **Guttman Háni** (Nyir-Bátor), **Tordayné Mária** (Tisza-Dob), **Nolcsák Mária** (Tisza-Dob), **Takács Imréné** (Hajdu-Böszörmény).

* **Honvédek hadgyakorlaton.** A 12-ik honvéd gy. ezred n.-károlyi, szatmári és m.-szigeteki zászlóaljához tartozó legénység e hó 10-én érkezett N.-Bányára, hogy a 35 napig tartó gyakorlatot a város környékén végezzék. Velök jött a Szatmáron állomásozó honvéd zenekar is.

A nőipariskola működése.

Válasz »Levél a szerkesztő urhoz« című cikkre. Debreczen, jul. 13.

A Debreczeni Ellenőr e hó 9-én megjelent 157. számában a fenti cím alatt olvasom, hogy nagy galibát csinált »Görgőinek« a Debr. N.-Váradí Ért.-ben »A nőipariskolából« ez. alatt megjelent cikkelye.

Nem vagyok s nem voltam soha barátja a hirlapi polemiák áldástalan tollhazának s

különösen nem vagyok a jelen esetben, a midőn egy közintézményről van szó, bár e közintézmény teljesen a közvélemény itélő fóruma előtt áll mindenba, mert azért az közintézmény.

De a tek. szerkesztő ur szives engedelmeiből, ha nem becses lapjában jelent is meg a kérdéses cikkely, helyet kérek szerény válasznak, mert oly titulusokkal tisztelt meg az iskola igazgatója, melyeket semmi körülmények között el nem hallgathatok, nevezetesen »legigazságtalanabb«, »képtelen«, »rosszakaró« stb.

E kitételek arezomba kergették a vért, mert soha tudommal igazságtalanságot nem követtem el, képtelenséget nem állítottam s rosszakaróval — ezt alahuzom — sem semmi, semmi — ez nem viseltetem s hogy mégis e súlyos vádakkal illettem, ezt csak annak tudom be, hogy az illető nem értette meg cikkem intenzióját, a miből kifolyólag — nem mondom rosszakaróval — félre magyarázta azokat.

Mielőtt e hangzatos és érdeklődést felkeltő kitételeket a leghatározottabban vissza utasítom, kijelentem, hogy igenis meggyőződétem mindazokról, a miket irtam s még többről is a miket ki nem irtam s csak azután vettem a tollat kezembe, mint egy olyan apa, kinek — ez nem költött, hanem tény, hogy hét leány gyermekem van — gyermekei jövőjének biztosítása ép annyira s talán jobban fekszik szíven, mint az igazgatóódnak az iskola sorsa és jövője.

Nem tudok eléggé esodákozni, hogy épen az én cikkelyem tűnt fel az igazgatóódnak, holott, ha e lap — »Debreczen« — mult hó 26-én megjelent számában »Fejő« alirassal alkírt cikket elolvasta volna, talán többet találhatott volna levelezésre méltót, mint az enyemben. Ajánlom ezt az ószinte kritikát szives figyelmébe.

Kifogásolja azon állítást, melyben »szerencsétlen ideának« nevezem az 5 hónapos tanfolyam rendszert és utal az »Értesítő« elolvasására. Megtettem és meggyőződétem, ha nem a saját gyermekemmel történt volna is meg, hogy állításom igaz. Tessék megnézni az egyes osztályok nevsorát s összehasonlítani azokat, vajjon képtelenséget állítottam-e? Avagy talán e névsor, melyben világosan látszik, hogyha nem mind is, de egyharmada két osztályban is szerepel, tehát mint való is, 5 hónapig volt az egyikben, 5 hónapig a másikban. Ez az értesítőben áll.

Nem helyes, sőt az intézetre magára káros az a védekezés, hogy a szülők óhajják ezt, mert egy iskola rendszere nem a szülők szeszélyétől függ, annak országos törvénye van. S hogy mégis a »szerencsétlen ideák« azussi vált, oka helyesebben talán abban rejlett, hogy az intézetnek növendékei szaporodtak, amint ez igen kedvezően mutatkozott is. Vajjon rosszakaró volt-e az én laikus kettekedésem, a midőn e rendszert hibásnak mondvá, az elérendő eredményben kétkedtem? Gondolkozék egy kissé az igazgatóódn tárgyalogasan és emlékezzek vissza, vajjon nem volt-e nagy küzdelme azokkal az új növendékekkel, a kikkel felérben ismét elől kellett kezdenie a tanítást? Én azt hiszem, hogy igenis nagy volt, mert kezdő, haladó és már képes növendékeknek együtt egy órán való tanítása nem kis feladat, — ha azt akar-ta, hogy eredmény legyen, ha bar látszólag is.

Igazságtalan vádnak deklarálja azt is, hogy a tananyag fokozatos eltanításának mintá gyűjteményeit a munka kiállításán nem találtam fel. Bocsánat, a vádam, ha már vádnak méltóztatik nevezni s z ó s z e r i n t i g a z, mert épen említettem levelében maga az igazgatóó n ő csak ennyivel igyekszik elháritani a »vádat« : »volt ott minden«. Mi az a minden? Igen? fel található az »Értesítő« 15-ik lapján. Megint az utalt kutfőhöz fordulva, hogy okosabb lehessen felkeresem a részletes tananyag kimutatását.

Ószintén megvallom, mint laikusnak rög-tön feltűnt a »Hímző osztály« zürzavaros tan-

terve, tessék elolvasni s alig hiszem, ha abból valaki képes annak az osztálynak rendszerbe szedett tantervét feltalálni és azt nekem bizonyítani, hogy hol van ott a fokozatos tanmenet? nagy hála kötelez.

Hogy ezen állításom nehogy ismét »roszakaratú« vagy igazságtalan állításnak mondassék, megkerestem a Kereskedelmiügyi és Közoktatásügyi miniszterek szak-közvegyi által együttesen megállapított tantervet, tananyag és tanmenet beosztást, s mi ismét, ha méltóztatik fáradságot venni magának s abba is betekint, nekem ad igazat. Igaz ugyan, hogy igazgató »bevezette« tananyagáról beszél, de az »Értesítő« mint mindent magában foglaló közlemény talán a tantervről is adhatna felvilágosítást, mert nekünk szülőknak erre van nagy szükségünk.

A védekezés leggyöngébb neme az, amit igazgató használ — különben erre nem is volt szükség, mert nem vádolt senki, — a midőn azt használta, hogy a kötést, horgolást, rezezkivarrást (talán kitöltést), keretmunkát, azért nem tanítottak, mert ezeket már tudják akkor a lányok, a mikor az iskolában jöttek. Igaza lehetne (?), abban az esetben, ha az elemi iskolák mindenikében rendszeres munkatanítás volna, de még akkor sem, mert ezen állítása szerint a felsőbb osztályokban szükségtelen a nyelvtan, számtan, természetrajz és természettan tanítása is, mert azt úgy a hogy, a mikor a gyermek a gymnasiumban meg már tudja, mert az elemi iskola III. IV. V. és VI. osztályaiban tanulta.

Azt is méltóztatik mondani, hogy nem néztem meg a kiállítás, s így nem is tudhatom mi minden volt ott. Boesánat, éppen a szives kalandolása mellett voltam szerencsés az egészet megnézhetni, de most is meg maradok a mellett, hogy egyetlen növendéknek sincs, még az úgynevezett »bevezette« tananyagból sem a teljes minta, vagy kész munka gyűjteménye.

Ezen állításom alól kiviszem a »f e h é r v a r r ó o s z t á l y t«, melynek tanítás rendszere az adott viszonyokhoz mérten fokozatos és itt minden növendék egyöntetűen, fokozatos egymásutánban tanult.

Hogy mennyire rendszertelen a helyzet bizonyítja az is, hogy a ruhavarróba járó növendékek, mester műveket állítanak ki a himző osztályban. Talán ez is képtelen állítás? akkor, a mindenről alapos (?) felvilágosítást nyújtó »Értesítő« adatai tévesek, mert a kiállított hiteles osztálynévsorokban a különösen himző növendékek neve bent van, a mi az 5 hónapos rendszert is igazolja, — holott ugy győződtem meg a kezemhez kerített megelőző évi értesítőkből, hogy ezek között több másod-harmad-éves növendék is van. És kérdem, ha ez így van s ennek úgy is kell lenni, mert az értesítőben úgy van, vajjon nem azt a kepet nyújtja-e a helyzet, hogy az iskolánál — a mit méltóztatott írni — »K é n y e k e d v e« szerint dolgozik mindenki.

Hibául róvatott fel ezikkirónak, hogy az Ajour munkáról megemlékezve a terhes és szemrontó munkát nem vette a kenyérkeresők közé, bár helyeselte annak tanítását s azzal igyekezett visszavágni, hogy ha ezt nem tudja a növendék a »puceszot«, hogy tudja majd alkalmazni? A szikk terhére rótt ezen állítás teljesen alap nélküli, nem az ajour munka ellen volt ott a felszólalás, hanem azon sok, boltból, vándor tót lányoktól beszerezett gyakran, drága csipke fehér és színes himzett stráf alkalmazása ellen, akkor, amidőn »bizony tulsúlyban volt« a fehér és színes himzés tanítása. E kifogásom, — vagy amint méltóztatott nevezni — vádam jogos és méltányos, mert ezen intézmény növendékeinek zömét a közép és alsó társadalmi osztály leánygyermekéi képezik s ezt az értesítő névsorai is igazolják, mely osztály szülei — példa vagyok magam rá — a »puceszot« és luxust anyagi helyzetüknél fogva nem üzhetik.

»Rossz akarat«-nak méltóztatott nevezni azon állításomat — illetve szerény megjegyzésemet, — hogy a ruhaszabásnál azt merészeltem mondani, hogy több szövetet használnak fel, mint amennyi tulajdonképpen kell. Tanítással nem foglalkozom, — de laikus

eszemmel annyit csak felérek, hogy a midőn az ember valamit tanul, azt azért teszi, mert nem tudja, tehát amíg a kellő gyakorlatra szert teszen, addig több esetben ront, ha tehát ez áll, az esetben állításom is igaz és nem rosszakaratu. Ebből legyen elég ennyi.

Mielőtt bevégezném válaszomat, csak még egy megjegyzésem van és ez az annyiszor figyelembe ajánlott »Értesítő«-re vonatkozik.

Az igazgató »szerint« ez az autentikus és mindenről teljes felvilágosítást nyújtó »Értesítő« sem tünteti fel úgy az iskolát, a mint az valóságban van. Figyelmes áttanulmányozása után arról győződtem meg, hogy p. o. a himző oszt. kiállításán több oly munka faj volt kiállítva, mely az említett osztály »bevezette« tananyagába felsorolva nincs. Egyetlen növendéknek láttam a csipkeverésből — s ez is a fehér-varró osztályba járt az értesítő névsora szerint — egy minta kollekeziót, tehát ezt sem tanulta a többi s a mint kis leányom mondja: e növendéket is a ruhavarró oszt. vezetlje tanított. Talán ez is »képtelen«, »rosszakaratu« állítás, illetve az igazgató »szerint« vád?

Czikkiró nem vádaskodott s rosszakaratalag képtelen dolgokat nem állított, de talán egy szülőnek ki 35 frtot fizet szerény jövedelméből gyermeke tanításáért, szabad megnyilatkoznia és minden exultatos támogatást ment, szerény véleményét elmondania?

Nem szabad érzékenykedni, nem szabad egy közintézményt, — mely a kezdet kezdetén áll, s mint ilyen még most tapogatózik az iránt, hogy mit, hogyan is kellene csinálni — ne bántad virágnak tekinteni, mert ez nem vezet soha jóra. Meg kell szivlelni az egyik-másik által mondottakat, — tapasztalatokat gyűjteni és a »levelezgetés« helyett, ezek felett gondolkodni, ezt az intézetet, mely az egyedüli életre és a családnak nevelő, meg kell szilárdítani, fel kell virágoztatni.

És most béke velünk, nem bántottam még gondolatban sem az intézményt, sem annak vezetőit, s ha most talán itt-ott élesebben fejeztem ki magam az »Értesítő«-nek mellettem tanuskodó adatai idézték aló.

En igérem. — hogy ha az nem sért és nem bánt — többé még véleményem elmondására sem veszem fel az intézet ellen a tollat, mert szükségem van rá gyermekeim neveltetése érdekében. De különben is az igazság teljesen mellettem van, amiért tehát a toll harcot folytatni áldástalan lenne, mert az többet árt, néha, mint használ.

Egy szülő.

A bortörvény.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter kiadványa.

12.

Annak II. része a már megemlítettéken kívül szól még a büntetésekről és azok szigorubb vagy enyhébb kiszabásáról. Megemlékezik a törvényben elrendelt borelkozással és arról is, hogy az ilyen borkul esetleg mit szabad tenni.

Megmondja, miként tétessék közre a büntetést kiszabó ítélet.

Meghatározza, kik azaz milyen hatóságok járnak el és ítékeznek és pedig;

mint elsőfoku hatóságok: községekben a főszolgabíró vagy az erre fölhatalmazott szolgabíró,

városokban a rendőrkapitány, a székes-főváros egyes kerületeiben a kerületi kapitány,

mint másodfoku hatóságok: vármegyében az alispán,

törvényhatósági joggal fölrüházott városokban a tanács;

Budapesten a rendőrség főkapitánya; harmadfokon ítélt a belügyi m. kir. miniszter.

Elrendeltetik továbbá, hogy a borkészítés vagy hamisítás gyanújának fölmerülésekor köteles a hatóság a gyanu alaposágáról meggyőződést szerezni és ha ez alaposnak látszik megfogja indítani a kihágási eljárást.

A hatóság a kihágási eljárás megindítására kiküldi egyik közegét, a községi előjáróság egyik tagját és a mennyiben szükségét látja, egy vagy két alkalmas szakértőt sőt jogosítva van valamely vegyikísérő állomás vegyészét még sürgőnyileg is meghívni.

Az eljárásnál megállapítatik: követeltet-e el kihágás, nem használtattak-e tiltott anyagok az illető gyanusított által?

Az egész eljárásról pontos jegyzőkönyvet kell az illető eljárónak fölvenni és a rendelet 16. pontja apróra magában foglalja mind azt, a mire az eljárásakor figyelemmel kell lenni.

Ha gyanus italműveket találnak az eljáraskor; ezekből két-két liternyi mintát kell venni föltiteres palackokban és ezeket le kell pecsételni úgy, hogy a palackok a pecsét megsértése nélkül fölbonthatók ne legyenek. A minták ezután elbírálás céljából az illető kes állandó borvizsgáló szakértő bizottságnak küldetik be.

Figyelemztetni kell a megvizsgált készlet tulajdonosát, hogy ha annak a bornak melyből a minta vétetett, hirtje lesz, és a borvizsgáló bizottság a mintát hamisítottnak találja, köteles leendő a hiányzó mennyiség értékét a helybeli szegényalap részére megfizetni.

Szakértő borvizsgáló bizottság most két helyen működik és pedig:

a Királyhágón inneni területén az ország-nak Budapesten,

a Királyhágón túl levő országreszben pedig Kolozsváron.

Ezen bizottság, mely termelőkből kereskedőkből, vegyészek és tisztviselőkből áll, a melynek a tisztí főorvos is tagja, szakvéleményt ad azokban a kérdésekben, a melyekre nézve az eljáró elsőfoku hatóság a törvény és az ennek alapján kiadott utasítás értelmében és korlátai között hozzá fordul.

Ezen vélemény alapján jár el ezután az elsőfoku hatóság és meghozza az ítéletét: ha ez fölmentő, a bortulajdonosától vett minták neki visszaadátanak, ha marasztaló, akkor az ítélet meghatározza mit kell a törvénynek meg nem felelő itallal eszelekedni. Gyakran utasítva lesz a hatóság, hogy a meg nem felelő italt denaturálással élvezhetetlenné tegye és ez az ítélethez képest, vagy konyhasóval, vagy ezettel történik és meg lesz állapítva, hogy az egyik vagy másik denaturáló szerből mennyit kell a kifogásolt hamis italba tenni, hogy azt esetleg ipari ezélokra föl lehessen használni.

Megmondottam már, hogy az 1893. évi XXIII. t-ezikk értelmében és az ennek alapján kiadott ministeri rendelet szerint minden főszolgabírói járásban és minden rendezett tanácsu városban, »borellenőrzőbizottságokat« kell szervezni, ezekbe két tagot a törvényhatósági bizottság választ, két tagot pedig és am elnököt vármegyékben és törvényhatóság, joggal fölrüházott városokban a főispán a székesfővárosban a főpolgármester, Fiumában pedig a kormányzó a képviselő testületek tagjainak sorából nevezi ki.

Ezen »borellenőrzőbizottság«-ok minden egyes tagjának föladata, hogy azon területen melyen a bizottság működik, állandóan éber figyelemmel kísérje a borkermelesi és boreladási viszonyokat, hogy azok megfelelnek-e a törvénynek?

Ha meg nem felelőt lát, ha gyanura okot talál, vagy tiltott eszelekményt tapasztal, ezt jelenti és ezen jelentés alapján kell azután mint már elmondám, a hatóságnak az eljárást megindítani.

A törvénynek közlött határozmányai nem csak a belföldön készítettek, hanem külföldről behozott mesterséges borkokra is egész terjedelmükben alkalmazandók, még abban az esetben is, ha azok mint mesterséges bork vannak jelölve.

Egyebekben a m. kir. belügyminiszter annak a közigazgatási hatóságok hatáskörébe utali kihágások eseteiben követendő eljárás tárgyában 1880 évi augusztus 17-én 38,547 szám alatt kibocsátott rendelete alkalmazandó.

Ezekben, különösen pedig a mustról, borról, törköly és gyümölcsborról szóló feje-

zetekben megismertetni törekedtem mindazt, a mit a magamféle bortermelő gasdának a természetes borokról úgy a Mesterséges, borok és azok forgalombahozatalának tilalmazásáról tudni kell és most végül ismétlem, a már megmondott véleményemet és tanácsomat:

A borosgasda mivelje jól a szőlőjét olyan szőlőfajtákat tartson, melyek az ő vidékén bőven és jól teremnek, szaporításra csak bőven termő tőkéről vágjon venyigét. Érett szőlőt szedjen, azt tisztán kezelje, a mustot jó és és tiszta hordóba szűrje s tiszta pinexben tartsa.

A borát fejtse, hordóba szorgalmasan töltögesse és a borral ne mesterkéljen hanem a maga valóágában tisztán adja el, mert úgy lesz neki hasznos, és fáradságos munkája úgy fog neki szépen gyümölesözni.

— Vége. —

KÖZGAZDASÁG.

A kereskedelmi és iparkamara közleményei.

A német császári szabadalmi hivatal tudósítása szerint f. év október hó 1-én lejár azon határidő, ameddig az 1894 május 12-én kelt törvény 14 §-a értelmében a bírósági lajstromokba bevezetett védjegyek a törvényben megállapított hatálylyal a német birodalmi szabadalmi hivatal védjegylajstromába való bejegyezhetőség végeit bejelenthetők.

Ajánlatos a bejelentéseket idejekorán megtenni, nehogy hátrányok keletkezzenek azon időközben, mely október elseje és a lajstromba való későbbi bevezetés időpontja közt lefolyhat,

A cs. és kir. 12-ik hadtest inténdánsága Nagy-Szebenbe, Brassóba Gyulafehérvárra és Kolozsvárra szállítandó

3600 m. m. rozst és
4200 „ „ zabot

szándékozik vásárolni.

Az ajánlatok f. hó 20-ig beadandók.

A debreczeni m. kir. dohánygyár telepén egy 3970 frttal előirányzott új asztalos műhely lesz építendő.

A vállalkozni akarók ajánlataikat f. hó 25-ig adhatják be az említett gyár igazgatóságához.

A m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság a különféle dohánygyárakban 1898 okt. 1-től 1901 szeptember 20-ig terjedő időtartamra szükségelendő különféle méretű cseresin papír szállításának biztosítása céljából f. hó 28-i lejárattal nyilvános árlejtést tart, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

CSARNOK.

Utközben.

— Regény egy kötetben. —

Írta: **TAMÁS JÓZSEF.**

30.

Kocsit hozatott, mert nem akart egy pillanatot sem elveszteni. Kéry Gáborhoz hajtatott.

Maga sem tudta, hogy mért megy oda. Szembe száll-e azzal az emberrel? Kérdőre vonja-e oszmányságáért, melylyel most egyszerre eserbe hagyja pártját.

Szinte futva haladt fel a lépcsőn. A szobalány a szürke szalonba vezette. Ott volt Kéry Gábor barátai társaságában.

Mártont ez a körülmény megzavarta. Nem botrányt akart, hanem maga sem tudta mit akart, csupán azt érezte, hogy ide kellett jönnie.

Kéry Gábor fogadta. Elébe jött s kezét nyújtott Mártonnak.

— Olvasta?

Büszke örömmel kérdezte ezt Kéry Gábor.

Márton nem tudta, mit feleljen erre a kérdésre.

Olyan ragyogó, büszke arccsal állt előtte az apró gömbölyű emberke hogy szinte belezavarodott.

El is felejtettem bemutatni: Halász Márton ur és mondotta a jelenlevők neveit.

Márton leült, mert zavarta hozta ez a csodás öröm, melyet Kéry Gábor elárult.

Ívott egy pohárral a konyakból és várta, hogy beszéljen valaki.

Kéry Gábor szólalt meg először:

— Ügy-e, megmutattam nekik. Aztán újból mondotta:

— Megmutattam nekik.

Az egyik férfi megszólalt:

— Derék ember vagy Gábor.

Öntelten mosolygott erre a dicsőreire:

— Mégis csak én voltam erősebb.

Márton egy kérdést kezelt az őt meg:

— Elvállalja a jelöltséget?

Csodálkozva néztek Mártonra valamennyien.

— Természetesen. Biztos a megválasztásom. Nagyon jó kerület.

— Mi történik a párttal.

— Hja igen, a párt: No természetes, hogy a Vörös zászlót beszüntetem. Ennyivel tartozom a kormánynak.

— Széjjelzülük az egész párt, ha nem lesz lapja.

— Gondolja?

— Tudom,

— Utóvégre is, ha én azt a lapot meg sem indítottam volna, mondja, ki vette volna azt észre? Senki. Halálval tartoznak, hogy eddig is megtettem. Nem bántam meg, nem is azért mondom. Mert lám megmutattam a kormánynak, hogy velem nem lehet tréfálni. egy Kéry Gábor mindig hatalmas ellenfél. Mellét verte szónoklás közben és egészen beleizzadt.

— Megmutattam nekik. Én voltam az erősebb. Nekik kellett engedniük.

Márton nem tudott tovább maradni. —

Vágyott ki a levegőre.

Köszönt és ment, anélkül, hogy valakinek kezét is nyújtott volna.

Az ottmaradtak összenéztek és Kéry Gábor dühösen felugrott és utána kiáltotta:

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

Hajdu-Dorog. Az öt krajczárt jötekonny célra fordítottuk. A kézirat pedig rendeltetési helyére került. Hová? — azt ne kérdezzé.

Utolérhetetlen.

Utolérhetetlen.

„Stefánia“

Legjobb ingarendű vetőgép, mindenféle merítő kerék vagy kanál nélkül, mindennemű mag vethető a nélkül, hogy a gépen bármiféle változás eszközése szükséges volna, úgy hegyes, mint sík talajon kitűnően megfelel.

Ajánlom továbbá általános elismert

Hungaria és Pátria

merítő kerek

vetőgépeimet, ekéket, boronát,

és minden hármely más néven nevezendő saját gyártmányú gazdasági vetőgépeimet.

Számos elismerő levél, nálam eredetiben megtekinthető.

Részletes árjegyzékkel és árajánlatokkal készséggel szolgálok bérmentve.

Reissenzahn Ant.

gazdasági gépgyár vas és fémöntőde.

Budapest, VI. Eötvös-utca 38. sz.

A ki

praktikus az

vegyen

olyan gyapjuszövetet öltönynek felöltőnek, egyenruhának és öltözékeknek, mely tartós és színvaló és amely a viseletnél bevalik.

Ilyeneket szállít a legkisebb méter mennyiségben, magánosoknak is, valódi nagybani gyári árban.

Raktar cs. es kir. szab.

finom posztó és gyapjuszövet gyáraknak
Moricz Schwarz Zwickau, Mähren

Ujdonság uraknak tavaszi és nyári öltözökök, kammgarn, Cheviot, Loden és egyenruha szövetek a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig. Szétküldés utánvétellel. — Nemtetsző viszszevetetik. Minták, melyek nem rendeltetnek okvetlen visszaküldendők.

Meghívó.

A debreczeni szőlő és bortermelő szövetkezet rendkívüli közgyűlésére,

mely 1898. évi július hó 31-én d. u. 4 órakor Debreczenben Hajdu-megye székháza nagy tanácstermében tartatik meg.

TÁRGYSOROZAT:

1. Lemondás folytán üresedésbe jött négy igazgatósági tag helyett újabb négy igazgatósági tag megválasztása.

2. Lemondás folytán üresedésbe jött három felügyelő bizottsági tag helyett három felügyelő bizottsági tag megválasztása.

3. Esetleges indítványok.

Debreczen, 1898. július hó 11-én.

Az igazgatóság.

JEGYZET: A közgyűlésen minden szövetkezeti tagnak szavazata van. Egy üzlet rész egy szavazat gyakorlására jogosít, a mely akár személyesen, akár valamelyik szövetkezeti tag által képviselve érvényesíthető, 20 szavazatnál többet azonban senki sem bírhat, akár saját nevében, akár meghatalmazás alapján együtt. (alapsz. 85. 19. §.)

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír cégnyomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték cégnyomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.